

عنوان مقاله:

بررسی نقش و کاربرد نور در اماکن عمومی معماری سنتی ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های علوم جغرافیایی، معماری و شهرسازی، دوره 1، شماره 9 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد کریمی - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، آزادشهر، ایران

محمد میرزاعلی - دانشجوی دکتری و مدرس گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، گنبدکاووس، ایران

خلاصه مقاله:

نور از عوامل موثر بر ارزش فضایی است که بعنوان غیرمادی ترین عنصر محسوس طبیعت همواره در معماری وجود داشته است. اولین شرط برای درک بینایی و فضا، نور است. از این رو، در هنر معماری نوراز جمله اجزایی است که در همجواری با عناصر دیگر از قبیل ساختار، نظم، مصالح، رنگ و غیره مطرح می شود. تا جایی که هنر اسلامی، عنصر نور را اساسا بعنوان تمثیلی از جلوه وجود مطلق بکار می گیرد. بنابراین حضور نور، به خصوص نور طبیعی در معماری می تواند معنایی فراتر از روشنایی داشته باشد. این حضور به واسطه عناصر عناصر نورگیر در معماری متجلی میشود. در این پژوهش بر اساس مطالعات کتابخانه ای و بررسی مدارک مکتوب به این موضوع پرداخته شده است که چگونه معانی فوق و الگوهای پدیدست آمده از آن، در معماری سنتی ایران پایداری آثار را موجب شده اند. همچنین دستیابی به الگوی صحیحی از بکارگیری نور در معماری کنونی مورد بررسی قرار گرفته است. بر اساس نتایج این پژوهش معماری سنتی به دنبال نمادسازی و ایجاد فضای معنوی و ارایه جلوه زیبای ذات حق در بعد ماده بوده اند و در این راستا به طور موشکافانه به الگوهای دست یافته اند که راه حل های بسیاری برای مشکلات پیش رواریه کرده و در جهت ایجاد معماری همساز با اقلیم گام برداشته اند. در مجموع استفاده از مفاهیم ذکر شده در معماری کنونی نه تنها کیفیت فضاها و همساز آنها با محیط را افزایش می دهد بلکه همانند بناهای بهجا مانده از گذشتگان، روح جاودانه ای را در فضای معماری می دمد.

کلمات کلیدی:

نور، بازار، مساجد، مدارس، باغ، خیابان، معماری سنتی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/707436>

